

רעפ 58300-01-25 - קדם ים אזולאי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 58300-01-25

לפני: כבוד השופטת רות רונן

המבקש: קדם ים אזולאי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בירושלים בעמ"ת 47512-01-25 מיום
21.1.2025 שניתנה על ידי כב' השופט א' גביזון

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת א' גביזון) בעמ"ת 47512-01-25 מיום 21.1.2025, בה דחה בית המשפט את ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ש' לארי-בבלי) במ"ת 68640-11-24 מיום 15.1.2025 בגדרה נדחתה בקשת המבקש להורות על שחרורו ממעצר בטרם קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו.

הרקע לבקשה

2. נגד המבקש הוגש ביום 27.11.2024 כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) וסעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ריבוי עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 וסעיף 29(א) לחוק; ועבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.11.2024 בעת התקהלות בסמוך למערת המכפלה בחברון, דחף המבקש את מפקד חטיבת יהודה ששהה במקום, ולאחר שנהדף על ידי שוטרים - דחף אותם והניח את ידיו על חזהו של אחד מהם. נוכח מעשיו של המבקש, הוא נעצר והובל לתחנת המשטרה, שם הוא

תקף באלימות שוטרים, ירק לעברם וגרם נזק לתא המעצר.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה המשיבה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה טענה המשיבה כי קיים יסוד סביר לחשש כי המבקש יסכן את בטחון הציבור אם ישוחרר, בשים לב לעבירות המיוחסות לו המעידות על היעדר מורא מגורמי האכיפה ומהדין. המשיבה ציינה בבקשתה כי לחובתו של המבקש שני כתבי אישום המייחסים לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ממניע גזעני; עבירה של התנגדות למעצר; ועבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. לגישתה, העובדה כי המבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום בעת שמתנהלים נגדו שני הליכים פליליים בגין עבירות קודמות, מעצימה את החשש כי הוא יסכן את בטחון הציבור אם ישוחרר ממעצר.

4. בדיון ביום 1.12.2024 קבע בית משפט השלום כי קיימות בעניינו של המבקש ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לאחר שבא כוח המבקש התנגד כי יערך בעניינו תסקיר שירות מבחן - הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים. ביום 23.12.2024 דן בית המשפט המחוזי בירושלים בערר שהגיש המבקש על החלטה זו (עמ"ת 47122-12-24). בתום הדיון דחה בית המשפט את הערר, תוך שהורה לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של המבקש עד ליום 12.1.2025.

5. ביום 9.1.2025 מסר שירות המבחן כי פגישה עם הורי המבקש נקבעה ליום 12.1.2025 לצורך בחינת התאמתם לשמש כמפקחים, ולכן ביקש כי מועד הגשת התסקיר יידחה ליום 21.1.2025.

6. בדיון שהתקיים ביום 15.1.2025 ביקש בא כוח המבקש כי בית המשפט יורה על שחרורו, תוך בחינת חלופת המעצר והמפקחים. לגישתו, המבקש עצור פרק זמן ארוך יותר מהעונש הצפוי לו אם יורשע; כאשר מדובר במקרה קשה של אכיפה בררנית, שכן נאשמים בעבירות דומות של התפרעות ותקיפת שוטרים לא נעצרו עד תום ההליכים. בהחלטתו בתום הדיון, דחה בית המשפט השלום את בקשתו של המבקש. זאת, מאחר שהוא היה סבור כי אין מקום לסטות מקביעת בית המשפט המחוזי וליתן החלטה בעניין שחרורו של המבקש בטרם קבלת תסקיר שירות המבחן. על החלטה זו הגיש המבקש ביום 19.1.2024 ערר לבית המשפט המחוזי בירושלים.

7. ביום 21.1.2025 דחה בית המשפט המחוזי את הערר. נקבע כי נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות למבקש חמורות, והן מעידות על מסוכנות לא מבוטלת והעדר מורא מהחוק. עוד הוסיף בית המשפט כי בשלב זה של ההליך אין מקום לקבוע מה צפוי להיות העונש שיוטל על המבקש ככל שיורשע. לכן, נקבע כי צדק בית משפט השלום כאשר ביקש להמתין לקבלת תסקיר שירות מבחן בטרם ידון בבקשה

לשחרור המבקש ממעצר.

על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערר שלפניי.

8. יוער כי ביום 16.1.2025 הודיע שירות המבחן כי הואיל והורי המבקש לא הגיעו לפגישה שנקבעה עמם ביום 12.1.2025 בשל מחלת אמו של המבקש, נקבעה עמם פגישה נוספת ליום 19.1.2025. לכן, ביקש שירות המבחן לדחות את הגשת התסקיר ליום 27.1.2025. בית המשפט קיבל את הבקשה וקבע דיון בעניינו של המבקש ליום 27.1.2025 - קרי עוד 4 ימים.

9. בבקשה שלפניי חוזר המבקש על מרבית הטענות שהעלה בפני בתי המשפט קמא. כך, נטען כי מדובר במקרה של אכיפה בררנית. זאת, מאחר שככלל, נאשמים בעבירות המיוחסות למבקש, לרבות בעלי עבר פלילי, לא נעצרו לפרק זמן כה ארוך; וכי גם אם תסקיר שירות המבחן לא ימליץ על שחרורו - אין מקום להותירו במעצר, מאחר שפרק הזמן בו הוא שוהה במעצר עולה על העונש הצפוי לו ככל שיורשע.

דיון והכרעה

10. לאחר עיון בבקשה וכן בתיק בית המשפט, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

11. הלכה היא כי הרשות לערור ב"גלגול שלישי" בהליכי מעצר שמורה למקרים חריגים המעוררים שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים להליך; או כאשר קיים חשש לעיוות דין, חריגה מסמכות, או פגיעה שאינה מידתית בזכויות המבקש (ראו מני רבים: ברע"פ 67392-08-24 קורח נ' מדינת ישראל (10.9.2024) (להלן: עניין קורח); בש"פ 6098/23 פאדי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (23.8.2023); בש"פ 6766/22 סעאפין נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (13.11.2022)). אינני סבורה כי הבקשה שלפניי היא אחד מאותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות של בית משפט זה במסגרת "גלגול שלישי". כפי שיובהר להלן, הדברים הללו יפים ביתר שאת כאשר מדובר בערעור על החלטת ביניים של בתי המשפט קמא - החלטה לפיה ההכרעה בבקשה למעצר עד תום ההליכים תתקבל לאחר קבלת תסקיר של שירות המבחן.

12. אינני סבורה כי החלטתו של בית המשפט המחוזי איננה סבירה, ואף לא כי היא פוגעת באופן לא מידתי בזכויות המבקש. ראשית, העבירות המיוחסות למבקש אינן קלות ערך; וכפי שקבעו בתי המשפט קמא, הן מעידות על סיכון אפשרי של ביטחון הציבור אם ישוחרר, ועל כך שלמבקש אין מורא מגורמי האכיפה ומהדין. בנסיבות כאלה, לא ניתן לקבוע כי בתי המשפט קמא שגו כאשר התנו את בחינת

אפשרות השחרור לחלופת מעצר - במועד בו התקבלו ההחלטות שלהם - בקבלת תסקיר של שירות המבחן ובחינת מסקנותיו.

13. זאת ועוד - כפי שעולה מהאמור לעיל, הדיון בממצאי התסקיר וקבלת החלטה בהתאם להם, קבוע ליום ב' הקרוב, 27.1.2025 (כאשר ההחלטה הנוכחית ניתנת בשעות אחר הצהריים ביום ה' 23.1.2025). מדובר במועד קרוב בו - כך יש לקוות - תינתן החלטה לגופו של עניין ביחס לאפשרות שחרורו של המבקש ממעצר בהסתמך על התסקיר ועל כלל יתר הנסיבות הרלוונטיות (ראו והשוו: עניין קורח; בש"פ 5918/23 פלוני נ' מדינת ישראל (4.8.2023) (להלן: עניין פלוני)). יוער כי ככל שפרק הזמן לקבלת התסקיר יתארך באופן משמעותי, יהיה מקום לשקול פעם נוספת ובהתאם למכלול הנסיבות את האפשרות לשחרר את המבקש גם ללא תסקיר של שירות המבחן. זאת, מבלי שאני מחווה דעה ביחס לאפשרות כזו לגופה.

14. מעבר לכלל האמור לעיל, יודגש פעם נוספת כי עסקינן בבקשת רשות ערר על החלטת ביניים, המורה על המתנה לקבלת תסקיר שירות מבחן בטרם הכרעה סופית ביחס למעצרו של המבקש עד תום ההליכים. כפי שקבע בית משפט זה לא אחת, דיון בערר (בזכות) על החלטות מסוג זה יעשה רק בנסיבות חריגות, המצדיקות הידרשות מיידיית לערר עוד בטרם השלימה הערכאה הדיונית את מלאכתה (ראו עניין פלוני, בפסקה 5; בש"פ 5802/23 אבו ערר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 והאסמכתאות המובאות שם (31.7.2023)).

מבלי להקל ראש בפרק הזמן בו שוהה המבקש במעצר, אין די בו כדי להצדיק התערבות בהחלטה כזו, קל וחומר כאשר מדובר בערר ב"גלגול שלישי" (עניין קורח, בפסקה 15). זאת כאמור, נוכח המועד הקרוב שנקבע ליום 27.1.2025 להגשת התסקיר ולדיון בעניין המשך מעצרו של המבקש בבית משפט השלום; וכן לאור העבירות המיוחסות למבקש המלמדות על מסוכנות הנשקפת ממנו.

15. אשר על כן, בקשת רשות הערר נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"ה (23 ינואר 2025).

רות רונן
שופטת